

ارتباط بین سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان با میزان رضایت‌مندی و تحلیل‌رفتگی بازیکنان لیگ‌های برتر بسکتبال مردان و زنان ایران

ولی نوذری^۱، محمدحسن بوستانی^۲

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۱۰/۰۳ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۱۲/۱۸

چکیده

این تحقیق با هدف بررسی ارتباط بین سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان با میزان رضایت‌مندی و تحلیل‌رفتگی بازیکنان لیگ‌های برتر بسکتبال مردان و زنان ایران در سال ۹۱-۹۰ انجام شده است. روش انجام پژوهش از نوع همبستگی است. نمونه آماری شامل ۲۰۱ نفر از ورزشکاران زن و مرد (۱۱۰ نفر زن و ۹۱ نفر مرد) بود. ابزار مورد استفاده شامل پرسشنامه سبک تصمیم‌گیری اسکات و بروس، پرسشنامه تحلیل‌رفتگی ورزشکاران رادک و اسمیت؛ همچنین پرسشنامه رضایت‌مندی ورزشکاران چلادورای و ریمر است که پایایی ابزارها با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ و روایی آن به روش تحلیل عاملی مورد تأیید قرار گرفته است. برای تحلیل داده‌ها از میانگین، فراوانی، درصد، ضریب همبستگی، رگرسیون به روش گام‌به‌گام، آزمون t و تحلیل واریانس یک‌راهه استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که بین سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان (عقلانی، شهودی، آنی، اجتنابی و وابستگی) و تحلیل‌رفتگی ورزشکاران (فوسودگی عاطفی، کاهش عملکرد و بی‌علاقگی) رابطه منفی و معناداری وجود دارد ($r = -0/604$). بین سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان (عقلانی، شهودی، آنی، اجتنابی و وابستگی) و رضایت‌مندی ورزشکاران (تمرین و آموزش، رفتار شخصی، عملکرد فردی و عملکرد تیمی) رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد ($r = 0/613$). سبک‌های تصمیم‌گیری عقلانی، وابستگی، آنی و اجتنابی ۶۱٪ تغییرات تحلیل‌رفتگی ورزشکاران را تبیین می‌کند و اثر مستقیم و منفی بر تحلیل‌رفتگی دارند ($P < 0/001$). سبک‌های تصمیم‌گیری اجتنابی، وابستگی، شهودی و عقلانی ۵۵٪ تغییرات رضایت‌مندی ورزشکاران را تبیین می‌کند و اثر مستقیم و مثبتی بر رضایت‌مندی ورزشکاران دارد ($P < 0/001$). با توجه به پژوهش حاضر می‌توان گفت که با افزایش هر یک از سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان، میزان زیرمقیاس‌ها و مقیاس رضایت‌مندی ورزشکاران افزایش می‌یابد و با کاهش آنها سبک‌های تصمیم‌گیری هم با کاهش مواجه می‌شود.

واژگان کلیدی: سبک‌های تصمیم‌گیری، تحلیل‌رفتگی، رضایت‌مندی، ورزشکاران

۱. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان (نویسنده مسئول) nowzari@yahoo.com

۲. باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زرقان

مقدمه

انسانی وجود داشته است؛ اما مطالعه آن در سایر حوزه‌ها نیز کاربرد دارد (مسلش و جکسون^{۱۰}، ۱۹۸۴: ۷۲). براین اساس، مدل‌های مختلفی از تحلیل رفتگی ارائه شده است؛ اما اسمیت و رادک^{۱۱} (۲۰۰۱) یک مدل جهت تحلیل رفتگی پیشنهاد کردند که در ورزش مورد اندازه‌گیری قرار گرفته، در مطالعات بسیاری از این مدل استفاده شده است. مدل پیشنهادی آنان شامل سه بُعد فرسودگی عاطفی^{۱۲}، کاهش حس عملکرد^{۱۳} و بی‌علاقگی^{۱۴} بوده است.

رضایت‌مندی ورزشکاران هم یکی از عوامل مهم موفقیت ورزشی و تیمی محسوب می‌گردد. مادای^{۱۵} (۲۰۰۰)، بر این باور است که رضایت^{۱۶} یک بخش تلفیقی از مشارکت و لذت در ورزش است، بدون رضایت ورزشکاران به سایر منابع برای کسب موفقیت و لذت روی می‌آورند. رضایت در ورزش به‌طور گسترده همراه با سایر متغیرها به‌ویژه رهبری مورد مطالعه قرار گرفته است. محققان مختلف در روانشناسی ورزشی، رضایت ورزشکاران، را به عنوان یک عامل زمینه ساز یا متغیر نتیجه در کارهای خود استفاده کردند، مثلاً مدل چند عاملی رهبری، رضایت را به عنوان یک متغیر نتیجه همراه با عملکرد در نظر گرفته است. این در حالی است که چلادورای و ریمر^{۱۷} (۱۹۹۷) مدل طبقه بندی رضایت ورزشکاران را پیشنهاد کردند که رضایت از آموزش و تمرین، رضایت از رفتار فردی، رضایت از عملکرد تیمی و رضایت از عملکرد فردی را در بر دارد.

مطالعات بسیاری مشخص نموده‌اند رفتارهای مربی به طور معنی‌داری با تحلیل رفتگی ورزشکاران ارتباط دارد. از جمله مطالعات اودری^{۱۸} و همکاران (۱۹۹۷)، باقری و همکاران (۱۳۸۴)، محمدزاده (۱۳۸۹) که در این مطالعات رفتارهای مربیان شامل نوع بازخورد، حمایت اجتماعی، مقدار و نوع

مربی^۱ و مربیگری در روانشناسی ورزش، توجه ویژه‌ای را به خود جلب کرده است (مارتنز^۲، ۱۳۸۵: ۲۵). مربیان محور و رکن اصلی تیم‌های ورزشی هستند و در بین سه عامل ورزشکار، مربی و تماشاگر، مربی سازمان دهنده‌ی قوی و زیربنای هر پیشرفت ورزشی یا تیمی است. از این رو مربیگری اثربخش و کارآمد دربرگیرنده نقش‌ها و سبک‌های گوناگون است (رمضانی نژاد و همکاران، ۱۳۸۹: ۴۵)؛ بنابراین، نقش‌ها و سبک‌های گوناگون مربی به عنوان رهبر و هماهنگ‌کننده تیم‌های ورزشی، زمانی بارزتر خواهد بود که بتواند در رهبری و هدایت تیم‌های ورزشی به خوبی عمل کند و تصمیم‌گیری^۳ مناسبی داشته باشد (مرادی، ۱۳۸۳: ۳۲).

برای تصمیم‌گیری مناسب احتیاج به مدل‌ها و سبک‌های تصمیم‌گیری^۴ است که مربیان بتوانند به بهترین نحو ممکن رهبری تیم را به عهده بگیرند. هرچند مطالعه فرایند تصمیم‌گیری بحث تازه‌ای به شمار نمی‌آید؛ اما در طی سال‌های اخیر تحقیقات متعددی در رشته‌ها و حوزه‌های مختلف پیرامون تصمیم‌گیری انجام گرفته است که در نتیجه آن تاکنون طبقه‌بندی‌های متعددی درباره سبک‌ها و مدل‌های تصمیم‌گیری به وسیله صاحب‌نظران بوده است (کونتز و وایریچ^۵، ۱۹۹۸: ۱۳۵)؛ یکی از این مدل‌ها، سبک عمومی تصمیم‌گیری است که به وسیله اسکات و بروس^۶ (۱۹۹۵) تدوین شده است. آنان در مدل و الگوی خود پنج سبک تصمیم‌گیری شامل: سبک تصمیم‌گیری عقلایی، سبک تصمیم‌گیری شهودی، سبک تصمیم‌گیری وابستگی، سبک تصمیم‌گیری آنی و سبک تصمیم‌گیری اجتنابی؛ ارائه کرده‌اند (بایوکو^۷ و همکاران، ۲۰۰۹: ۹۶۶؛ پارکر^۸ و همکاران، ۲۰۰۷: ۳۴۴).

اگرچه مطالعه تحلیل رفتگی^۹ در حوزه مشاغل خدمات

10. Maslach & Jackson

11. Smith & Raedek

12. Emotional exhaustion

13. Reduced sense of accomplishment

14. Devaluation

15. Maday

16. Satisfaction

17. Chelladurai & Riemer

18. Udry

1. coach

2. Martnz

3. Decision-making

4. Decision-making style

5. Koontz & Weirich

6. Scott & Bruce

7. Baiocco

8. Parker

9. Burnout

خود ایفای اسکات و بروس (۱۹۹۵) که به همین منظور تهیه شده بود، استفاده گردید. این پرسشنامه شامل بیست و پنج سؤال در طیف پنج گزینه‌ای لیکرت (از یک کمترین میزان توافقی تا ۵ بیشترین میزان توافقی) است که به ارزیابی سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان می‌پردازد. جهت تحلیل رفتگی ورزشکاران از پرسشنامه تحلیل رفتگی رادک و اسمیت (۲۰۰۱) (ABQ)^۴ استفاده شد. پرسشنامه‌ای چندبُعدی دارای پانزده سؤال است که سه خرده‌مقیاس در تحلیل رفتگی ورزشکاران را اندازه‌گیری می‌کند. این‌ها عبارتند از: فرسودگی عاطفی^۵، کاهش حس عملکرد^۶ و بی‌علاقگی است (راداک، ۲۰۰۱ ص ۱۵۹).

جهت سنجش رضایت ورزشکاران از پرسشنامه رضایت ورزشکاران چلادورای و ریمر (۱۹۹۸) (ASQ)^۷ استفاده شده است. این پرسشنامه دارای چهارده سؤال است که آزمودنی با استفاده از مقیاس هفت‌امتیازی لیکرت با دامنه از یک (اصلاً راضی نیستم) تا هفت (بسیار راضی هستم) برای پاسخ‌گویی به سئوالات استفاده می‌کند. ابعاد این پرسشنامه عبارتند از: رضایت از آموزش و تمرین مربی (سه سؤال) رضایت از رفتار و تعامل مربی (پنج سؤال) رضایت از عملکرد تیمی (سه سؤال) و رضایت از عملکرد فردی (سه سؤال). پایایی پرسشنامه سبک‌های تصمیم‌گیری با روش آلفا کرونباخ از برای زیرمقیاس‌ها از ۰/۸۰ تا ۰/۹۰ و کل پرسشنامه ۰/۹۱ محاسبه شد. ضرایب پایایی پرسشنامه تحلیل رفتگی با روش آلفا کرونباخ از ۰/۷۹ تا ۰/۹۱ و پرسشنامه رضایت‌مندی ورزشکاران از ۰/۹۲ تا ۰/۸۳ تأیید شد. روایی ابزار اندازه‌گیری هم از طریق روایی محتوا و هم از روش تحلیل عاملی مورد تأیید قرار گرفت.

یافته‌های تحقیق

همان‌گونه که جدول ۱ نشان می‌دهد در بررسی ارتباط بین سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان با تحلیل رفتگی بازیکنان در رشته بسکتبال، بین تمامی زیرمقیاس‌های سبک تصمیم‌گیری و تمامی زیرمقیاس‌های تحلیل رفتگی ورزشکاران، همبستگی منفی و معنی‌داری مشاهده می‌شود؛ همچنین بین ادراک سبک

آموزش، تمرین و سبک‌های تصمیم‌گیری بوده است. این در حالی است که برخی از مطالعات هم مشخص نموده‌اند رفتارهای مربی به طور معنی‌داری با رضایت ورزشکاران ارتباط دارد. مانند پژوهش‌های چلادورای و آرنون^۱ (۱۹۸۵)، ساریون^۲ (۲۰۰۱)، رضانی زاده و همکاران (۱۳۸۵). همچنین چلاک و مک‌میلین^۳ (۱۹۹۰) نیز در پژوهشی نشان دادند که درک بازیکنان از رفتارهای رهبری مشخصاً پیش‌بینی‌کننده رضایت ورزشکاران از رفتارهای مربی است. میزان رضایت کاری نشان‌دهنده احساسات ورزشکار درباره محیط‌های تیم ورزشی است.

با نگاهی به مبانی نظری و مطالعات انجام‌شده اهداف پژوهش حاضر عبارتند از: تعیین ارتباط بین سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان با تحلیل رفتگی بازیکنان در رشته بسکتبال، تعیین ارتباط بین سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان با رضایت‌مندی بازیکنان در رشته بسکتبال، پیش‌بینی تحلیل رفتگی ورزشکاران براساس سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان در رشته بسکتبال، پیش‌بینی رضایت‌مندی ورزشکاران بر اساس سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان در رشته بسکتبال.

روش‌شناسی تحقیق

این تحقیق توصیفی، از نوع تحقیقات همبستگی است. جامعه‌ی آماری شامل تمامی مریبان و ورزشکاران تیم‌های بسکتبال مردان و زنان ایران است که در مسابقات لیگ برتر سال ۹۰-۹۱ شرکت داشتند. حجم جامعه‌ی آماری شامل ۳۱۲ نفر ورزشکار (۱۴۴ نفر مرد و ۱۶۸ نفر زن) بود که به علت حجم کم جامعه‌ی آماری، تعداد افراد نمونه با جامعه‌ی آماری یکسان فرض شد که با توجه به معیارهای شمول (حداقل ۶ ماه همکاری با تیم، داشتن حداقل تحصیلات ابتدایی، عدم مصدومیت بیشتر از دوماه از زمان اجرای تحقیق، عدم اخراج یا تغییر مربی در کمتر از شش ماه قبل از اجرای تحقیق)، نمونه‌ی نهایی به ۲۰۱ نفر کاهش یافت، از این تعداد ۱۱۰ نفر زن و ۹۱ نفر مرد بودند.

برای سنجش ادراک سبک تصمیم‌گیری مریبان از پرسشنامه

4. Athlete Burnout Questionnaire
5. Emotional exhaustion
6. Devaluation
7. Reduced sense of accomplishment

1. Arnott
2. Sriboon
3. Challace & McMillin

تصمیم‌گیری مریبان و تحلیل رفتگی ورزشکاران ($r = -0.604$) رابطه معنادار و منفی وجود دارد.

جدول (۱). رابطه بین ادراک سبک تصمیم‌گیری مریبان و تحلیل رفتگی ورزشکاران

تحلیل رفتگی	کاهش حس عملکرد	جسمانی - عاطفی	بی‌علاقگی	
-۰/۵۰۱**	-۰/۳۷۳**	-۰/۳۶۷**	-۰/۴۸۰**	عقلانی
-۰/۳۲۱**	-۰/۲۵۷**	-۰/۲۴۶**	-۰/۲۷۲**	شهودی
-۰/۴۶۵**	-۰/۳۹۵**	-۰/۲۷۲**	-۰/۴۶۳**	آنی
-۰/۴۳۲**	-۰/۳۲۶**	-۰/۲۹۱**	-۰/۴۳۸**	اجتنابی
-۰/۳۴۱**	-۰/۲۷۹**	-۰/۲۷۸**	-۰/۲۶۲**	وابستگی
-۰/۶۰۴**	-۰/۴۷۷**	-۰/۴۲۶**	-۰/۵۶۲**	ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری

به تبیین ۳۸٪ تغییرات تحلیل رفتگی ورزشکاران است. با توجه به ضرایب β و سطوح معنی‌داری t می‌توان گفت سبک‌های تصمیم‌گیری عقلانی، وابستگی، آنی و اجتنابی اثر مستقیم و منفی بر تحلیل رفتگی ورزشکاران دارد.

برای مشخص شدن نقش هر یک از ابعاد سبک‌های تصمیم‌گیری بر تحلیل رفتگی ورزشکاران، رگرسیون گام به گام انجام شد (جدول ۲)؛ نتایج نشان می‌دهد که در گام شش، سبک‌های تصمیم‌گیری عقلانی، وابستگی، آنی و اجتنابی قادر

جدول (۲). رگرسیون گام به گام تحلیل رفتگی ورزشکاران بر اساس ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مریبان

مدل	متغیر	β	t	sig	R	R^2	F	sig
۱	عقلانی	-۰/۵۰۱	-۸/۱۶	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۵	۶۶/۶۸	۰/۰۰۰
۲	عقلانی	-۰/۴۵۲	-۷/۵۳	۰/۰۰۰	۰/۵۶	۰/۳۱	۴۵/۱۱	۰/۰۰۰
	وابستگی	-۰/۲۵۴	-۴/۲۲	۰/۰۰۰				
۳	عقلانی	-۰/۴۲۳	-۷/۳۳	۰/۰۰۰	۰/۵۹	۰/۳۴	۳۴/۵۰	۰/۰۰۰
	وابستگی	-۰/۱۹۵	-۳/۱۶	۰/۰۰۰				
	شهودی	-۰/۱۸۹	-۳/۰۷	۰/۰۰۲				
۴	عقلانی	-۰/۳۳۵	-۴/۵۶	۰/۰۰۰	۰/۶۰	۰/۳۶	۲۷/۶۲	۰/۰۰۰
	وابستگی	-۰/۱۷۷	-۲/۸۶	۰/۰۰۰				
	شهودی	-۰/۱۷۰	-۲/۷۸	۰/۰۰۵				
	آنی	-۰/۱۶۷	-۲/۲۲	۰/۰۰۶				
۵	عقلانی	-۰/۲۱۹	-۲/۵۸	۰/۰۱۱	۰/۶۱	۰/۳۸	۲۴/۰۸	۰/۰۰۰
	وابستگی	-۰/۱۴۹	-۲/۴۱	۰/۰۱۷				
	شهودی	-۰/۰۸۴	-۱/۲۰۷	۰/۲۲۹				
	آنی	-۰/۲۳۲	-۲/۹۶	۰/۰۰۳				
۶	عقلانی	-۰/۱۹۳	-۲/۳۴	۰/۰۲۰	۰/۶۱	۰/۳۸	۲۹/۶۷	۰/۰۰۰
	وابستگی	-۰/۱۶۱	-۲/۶۳	۰/۰۰۹				
	آنی	-۰/۲۵۷	-۳/۴۰	۰/۰۰۱				
	اجتنابی	-۰/۲۴۶	-۳/۶۳	۰/۰۰۰				

طوری که رابطه‌ای مثبت و معنی‌داری ($r = 0.613$) بین سبک‌های تصمیم‌گیری و رضایت‌مندی ورزشکاران مشاهده می‌شود.

در بررسی ارتباط بین سبک تصمیم‌گیری مریبان و رضایت‌مندی ورزشکاران نتایج جدول (۳) مشخص می‌کند که همبستگی مثبت و معنی‌داری بین این متغیرها وجود دارد، به

جدول (۳). رابطه بین سبک تصمیم‌گیری مربیان و رضایت‌مندی ورزشکاران

رضایت‌مندی	عملکرد فردی	عملکرد تیمی	رفتار شخصی	تمرین و آموزش	
۰/۴۵۶**	۰/۴۵۶**	۰/۲۳۵**	۰/۲۳۲**	۰/۶۳۷**	عقلانی
۰/۳۷۲**	۰/۳۷۲**	۰/۳۱۰**	۰/۴۲۸**	۰/۴۰۱**	شهودی
۰/۳۱۴**	۰/۳۱۴**	۰/۲۳۲**	۰/۲۰۰**	۰/۵۳۲**	آنی
۰/۵۵۳**	۰/۵۵۳**	۰/۲۹۹**	۰/۳۸۸**	۰/۵۲۲**	اجتنابی
۰/۳۶۸**	۰/۳۶۸**	۰/۳۰۷**	۰/۴۰۷**	۰/۳۵۶**	وابستگی
۰/۶۱۳**	۰/۶۱۳**	۰/۴۰۹**	۰/۴۹۴**	۰/۷۱۸**	ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری

ضرایب β و سطوح معنی‌داری t مشخص می‌نماید که سبک‌های تصمیم‌گیری اجتنابی، وابستگی، شهودی و عقلانی به شکل مستقیم و مثبت بر رضایت‌مندی ورزشکاران اثر دارد.

در جدول (۴) هم نتایج، گویای آن است که سبک‌های تصمیم‌گیری اجتنابی، وابستگی، شهودی و عقلانی قادر به تبیین ۵۵٪ از تغییرات رضایت‌مندی ورزشکاران است و

جدول (۴). رگرسیون گام به گام رضایت‌مندی ورزشکاران بر اساس ادراک سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان

مدل	متغیر	β	t	sig	R	R^2	F	sig
۱	اجتنابی	۰/۵۸۵	۱۰/۱۸	۰/۰۰۱	۰/۵۸۵	۰/۳۴	۱۰۳/۶۷	۰/۰۰۱
۲	اجتنابی	۰/۴۷۲	۸/۶۳	۰/۰۰۱	۰/۶۸۲	۰/۴۷	۸۶/۲۹	۰/۰۰۱
	وابستگی	۰/۳۶۹	۶/۷۶	۰/۰۰۱				
۳	اجتنابی	۰/۳۶۳	۶/۲۴	۰/۰۰۱	۰/۷۲	۰/۵۱	۶۸/۶۳	۰/۰۰۱
	وابستگی	۰/۳۲۰	۵/۹۶	۰/۰۰۱				
	شهودی	۰/۲۳۹	۴/۲۷	۰/۰۰۱				
۴	اجتنابی	۰/۲۴۳	۳/۹۲	۰/۰۰۱	۰/۷۴	۰/۵۵	۶۱/۱۱	۰/۰۰۱
	وابستگی	۰/۳۰۲	۵/۸۶	۰/۰۰۱				
	شهودی	۰/۲۷۸	۴/۹۳	۰/۰۰۱				
	عقلانی	۰/۲۳۹	۴/۳۴	۰/۰۰۱				

بحث و نتیجه‌گیری

نشان داد که سبک‌های تصمیم‌گیری عقلانی، وابستگی، آنی و اجتنابی به شکل مستقیم و منفی بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران تأثیر دارد. بنابراین می‌توان اذعان نمود که علاوه بر تمامی سبک‌های تصمیم‌گیری در مدل اسکات بروس که رابطه منفی و معنادار ساده با تحلیل‌رفتگی ورزشکاران دارد، سبک‌های عقلانی، وابستگی، آنی و اجتنابی بیشترین نقش (۳۸ درصد) را بر کاهش تحلیل‌رفتگی ورزشکاران دارند. بنابراین در بررسی پیشینه پژوهش، مطالعه‌ای که به نقش مدل اسکات بروس بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران پرداخته باشد، وجود ندارد؛ اما با توجه به مطالعاتی که به بررسی رفتار مربیان و نقش آن بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران پرداخته‌اند، می‌توان گفت یافته پژوهش حاضر دور از انتظار نبوده و از این نظر

یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که ارتباط معکوس و معنادار از نظر آماری بین زیرمقیاس‌های فرسودگی جسمانی - عاطفی، بی‌علاقگی و کاهش عملکرد در تحلیل‌رفتگی ورزشکاران با سبک‌های تصمیم‌گیری عقلانی، شهودی، آنی، اجتنابی و وابستگی و مقیاس سبک‌های تصمیم‌گیری وجود دارد. این یافته‌ها بیان‌کننده این امر است که با افزایش هریک از سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان، میزان زیرمقیاس‌ها و مقیاس تحلیل‌رفتگی کاهش می‌یابد؛ لذا رابطه معنی‌داری بین سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان و تحلیل‌رفتگی ورزشکاران وجود دارد. برای مشخص شدن نقش هریک از سبک‌های تصمیم‌گیری بر تحلیل‌رفتگی ورزشکاران نتایج رگرسیون گام به گام

همسو با تحقیقات التهنیه (۲۰۰۳)، محمدزاده (۱۳۸۹) و ایندرجیت گومن و همکاران (۲۰۱۰) است.

یافته‌های تحقیق نشان داد که ارتباط مستقیم و معنادار از نظر آماری بین زیرمقیاس‌های رضایت از تمرین و آموزش، رضایت از عملکرد فردی، رضایت از عملکرد تیمی و رضایت از رفتار شخصی ورزشکاران با سبک‌های تصمیم‌گیری عقلانی، شهودی، آنی، اجتنابی و وابستگی و مقیاس سبک-های تصمیم‌گیری وجود دارد. این یافته‌ها نشان‌دهنده این است که با افزایش هر یک از سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان، میزان زیرمقیاس‌ها و مقیاس رضایت‌مندی ورزشکاران افزایش می‌یابد و با کاهش آنها سبک‌های تصمیم‌گیری هم با کاهش مواجه می‌شود. لذا رابطه معناداری بین سبک‌های تصمیم‌گیری مربیان و رضایت‌مندی ورزشکاران وجود دارد. برای مشخص شدن نقش هر یک از سبک‌های تصمیم‌گیری بر رضایت‌مندی ورزشکاران نتایج رگرسیون گام به گام نشان داد که سبک-های تصمیم‌گیری اجتنابی، وابستگی، شهودی و عقلانی به شکل مستقیم و مثبت بر رضایت‌مندی ورزشکاران تأثیر دارد. بنابراین می‌توان اذعان کرد که علاوه بر تمامی سبک‌های

تصمیم‌گیری در مدل اسکات بروس که رابطه مثبت و معنی‌دار ساده با رضایت‌مندی ورزشکاران دارد، سبک‌های اجتنابی، وابستگی، شهودی و عقلانی بیشترین نقش (۷۵ درصد) را بر رضایت‌مندی ورزشکاران دارند. این یافته به نقش مهم سبک-های تصمیم‌گیری مربیان بر رضایت‌مندی ورزشکاران اشاره دارد و می‌توان گفت انواع سبک‌های تصمیم‌گیری از جمله سبک‌های تصمیم‌گیری اجتنابی، وابستگی، شهودی و عقلانی از مدل اسکات بروس بر رضایت‌مندی بازیکنان اشاره دارد و همان‌طور که مشخص گردید این اثر به شکل مستقیم و مثبت می‌تواند رضایت‌مندی ورزشکاران را پیش‌گویی نماید. در تحقیقات و دیدگاه‌های نظری هم مشخص شده که رفتار مربیان و سبک‌های رهبری آنان پیش‌گوکننده قوی رضایت‌مندی ورزشکاران است. لذا این نتیجه دور از انتظار نبوده است، بنابراین یافته پژوهش همسو با تحقیقات دیگر از جمله قدرت‌آبادی (۱۳۸۴)، محمدزاده (۱۳۸۹)، چلادورای (۱۹۸۴)، شلازمن (۱۹۸۷)، چلادورای و دیگران (۱۹۸۸)، فلتر و شای (۱۹۹۶)، التهنیه (۲۰۰۳) همخوانی دارد. در این تحقیقات نقش بالای رفتارهای مربیان بر رضایت‌مندی ورزشکاران مورد تأیید قرار گرفته است.

منابع

- باقری، قدرت‌الله (۱۳۸۳). ارتباط بین سبک‌های رهبری مربیان فوتبال با میزان تعهد و تحلیل رفتگی بازیکنان و ارائه الگو، رساله دکتری مدیریت و برنامه‌ریزی تربیت بدنی، دانشگاه تربیت معلم، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، ۸۷.
- رمضانی‌نژاد، رحیم؛ حسینی کشتان، میثاق؛ بنار، نوشین؛ محدث، فاطمه (۱۳۸۹). "رابطه سبک‌های مربیگری با انسجام گروهی و موفقیت تیم‌های والیبال دانشجویان دانشگاه‌های آزاد اسلامی". مدیریت ورزشی، شماره ۶: ۲۹-۴۶.
- مارتنز، رنیر (۱۹۸۸). روانشناسی ورزشی راهنمای مربیان، مترجم خبیری (۱۳۸۵)، محمد، انتشارات بامداد کتاب، ۲۵.
- محمدزاده، یونس (۱۳۸۹). بررسی ارتباط بین تحلیل رفتگی و رفتارهای رهبری در مربیان با تحلیل رفتگی و رضایت کاری ورزشکاران تیم‌های هندبال، بسکتبال و والیبال لیگ برتر و دسته یک. رساله دکتری، رشته مدیریت و برنامه‌ریزی در تربیت بدنی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، ۹۳.
- مرادی، محمدرضا (۱۳۸۳). بررسی ارتباط بین سبک رهبری مربیان با انسجام گروهی بازیکنان در تیم‌های بسکتبال لیگ برتر باشگاه‌های کشور. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، رشته تربیت بدنی و علوم ورزشی، تهران، دانشگاه تربیت مدرس، ۳۲.
- Altahayneh, Ziad L. (2003). The effects of coaches behaviours and burnout on the satisfaction and burnout of athletes. Florida University department of sport management. athletes. Journal of Sport and Exercise Psychology, 10, pp: 374-389.
- Baiocco, R. , Fiorenzo, L., Alessio, L. (2009). Decision Making Style among adolescents: Relationship With Sensation Seeking and locus of control. Journal of Adolescence. (32) pp: 963-967.
- Challace J., McMillin. (1990). The relationship of athlete self-perceptions and athlete perceptions of leader behaviors to athlete satisfaction, University of Virginia, available on: <http://proquest.umi.com>.
- Chelladurai, P. (1984). Discrepancy between preferences and perceptions of leadership behavior and satisfaction of athletes in varying sports. Journal of Sport Psychology, 6, pp: 27-41.

- Chelladurai, P., & Arnott, M. (1985). Decision styles in coaching: Preferences of basketball players. *Research Quarterly for Exercise and Sport*, (56) : pp: 15-24.
- Chelladurai, P., & Riemer, H. (1997). A classification of facets of athletic satisfaction. *Journal of Sport Management*, 11, pp: 133-159.
- Chelladurai, P., Imamura, H., Yamaguchi, Y., Oinuma, Y., & Miyauchi, T. (1988). *Sport*
- Collins, K. C. (2002). An examination of factors influencing entrapment and burnout among collegiate female field hockey and lacrosse coaches. Unpublished doctoral dissertation, The University of North Carolina, Greensboro.
- Feltz, D. L., Chase, M. A., Hodge, C. N., Simensky, S. G, & Shi, J. (1996). Preliminary test of the model of coaching efficacy: Sources and outcomes. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 18, S28.
- Feu, S., Ibanez, S. J., Gozalo, M. , & Lorenzo, A. (2010). Decision and Planning Style of Spanish Handball Coaches. *The Open Sports Sciences Journal*, 3, pp: 111-117
- Maday, K. M. (2000). Goal orientation and level of satisfaction in runners. Unpublished.
- Maslach, C. , & Jackson, S. E. (1986). *Maslach Burnout Inventory Manual* (2nd ed.). Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press: 72.
- master's thesis, Springfield College, MA.
- Parker, A. M. de Bruinc, W. B. & Fichhoff, B. (2007). Maximizers versus Satisficers: Decision Making Styles Competence and Outcomes. *Judgment and Decision Making*. 2(6). Pp: 342-344.
- Price, J. L. & Weiss, M. R. (2000). The influence of leader behaviors, coach attributes and institutional variables on performance and satisfaction of collegiate basketball teams. *Journal of Sport Psychology*, 8, pp: 332-346.
- Schliesman, E. S. (1987). Relationship between the congruence of preferred and actual leader behavior and subordinate satisfaction with leadership. *Journal of Sport Behavior*, 10, pp157-166.
- Scott, S.G., & Bruce, R.A. (1995). Decision-making style: the development and assessment of a new measure. *Educational and Psychological Measures*. 55(5), pp: 818-831.
- Smith, A. L. & Raedeke, T. D. (2001). Development and preliminary validation of an athlete burnout measure. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 23, pp: 281-306.
- Sriboon, N. (2001). Coach leadership behaviors, team cohesion, and athlete satisfaction in relation to the performance of athletes in the 1999 Rajabhat Games. Unpublished doctoral dissertation, The Florida State University, Tallahassee: 99.
- Udry, E., Gould, D., Bridges, D., & Tuffey, S. (1997). People helping people? Examining the social ties of athletes coping with burnout and injury stress. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 19, pp: 368-395.
- Vealey, R. S., Armstrong, L., Comar, W., & Greenleaf, C. (1998). Influence of perceived coaching behaviors on burnout and competitive anxiety in female college athletes. *Journal of Applied Sport Psychology*, 10, pp: 297-318.